

George Gheorghiu-Dej elvtárs jelentése

(Folytatás az első oldalról)

volt az átlagos hektárhoz, az állami gazdaságok hasonló éghajlati viszonyok mellett országosan átlag 1777 kg búzát és 1880 kg kukoricát takarítottak hektáronként. Ötvenhárom állami gazdaság több mint 2400 kilogramm hektáronkénti átlagtermést ért el búzából, csaknem 47.000 hektáronként, 71 állami gazdaságban pedig hektáronként több mint 3000 kg szemeskukoricát termesztettek 48.300 hektáron. Ez annak köszönhető, hogy az állami gazdaságokban magasabb agrotechnikai színvonalon, gépi eszközökkel végezték el a mezőgazdasági munkákat, nagy termőképességgel nemesített vetőmagot, istálló- és műtrágyát használtak stb.

A kollektív gazdaságok, amelyek szintén kedvező feltételekkel rendelkeznek a termelés és a termékek elszállítására, országos viszonylatban hektáronként átlag 1350 kg búza és 1937 kg szemeskukoricatermést értek el. Sokatmondó a tekintetben Dobruzsza tartomány példája. A kollektívizálást követő időszakban 1958 és 1960 között a kukorica átlagos hektárhozama megkétszereződött, a búza pedig 35,3 százalékkal növekedett az 1951–1954 közötti időszakhoz viszonyítva. Különböző tartományokban sok kollektív gazdaság hektáronként átlag 1500–2000 kg termést ért el búzából és 2000–3000 kg-ot szemeskukoricából.

Ezzel szemben a mezőgazdasági társulásokban hektáronként átlag csak 1024 kg búzát és 1426 kg szemeskukoricát termesztettek.

A leggyengébb volt a hektárhozama az egyéni gazdaságokban. Ezek a gazdaságok csaknem 500 kg búzát és majdnem 800 kilo szemeskukoricát termesztek kevesebbet, mint a kollektív gazdaságok.

Amint látjuk tehát, az 1960-as mezőgazdasági év nem éppen kedvező éghajlati viszonyok közepette elért terméseredmények ismételt bizonyították.

A hektáronkénti átlagos kukoricatermés az 1958. évi 32.200 kg-ról 1960-ban 17.000 kilóra növekedett. Ahhoz, hogy a kukorica termés elérje a kongresszus irányelveiben kijelölt színvonalat (hektáronként 25.000 kilót), a legkedvezőbb övezetekben kell természetesen, vagyis ott, ahol az agrotechnika alkalmazásával a legnagyobb termést lehet elérni. Ugyanakkor a föld terjesztését, az egyéni gazdaságok vetését, amelyek kisebb költséggel magas hektárhozamat biztosítanak.

Az átlagos napraforgótermés 770 kg-ról 1.070 kg-ra növekedett.

Az ipari növények és zöldségfélék termesztése

A mezőgazdaság fő termelői eszköze a föld — termőképességének szüntelen növelése, egyike a Földművelésügyi Minisztérium, a helyi párt- és állami szervek és minden egyes állami és kollektív gazdaság legfontosabb feladatainak.

A talaj termőképességét növelő intézkedések között rendkívül figyelmet kell fordítani a trágyafélék egyre szélesebb körű használatára.

Fejlesztése teljében lévő vegyiparunk jelentős mennyiségű műtrágyát termel. Egyelőre azonban még nem képes fedezni a mezőgazdaság teljes műtrágya szükségletét. Noha 1960-ban több mint négyszáz annyi műtrágya került felhasználásra, mint 1955-ben, ez a mennyiség alig fedezi az állami gazdaságok szükségletét és csak részben a kollektív gazdaságokét.

Fel kell hívni a figyelmet a szerves trágyák, főleg az istállótrágya minél nagyobb mérvű felhasználásának jelentőségére. Mindenképpen helytelen egyes szakemberek vélekedése, melynek nyomán jelentős mennyiségű istállótrágyát hagynak felhasználatlanul. Bebizonyosodott ugyanis, hogy minden vagyon Istállótrágya 54 kilogramm nitrogén, 25 kilogramm foszfor és más olyan tápanyagokkal dúsítja a talajt, amelyek például a kukoricánál 500–600 kilóval gyarapítják a hektárhozamat.

Amint ebből következik, minden gazdaságban rendkívül figyelmet kell fordítani arra,

a szocialista mezőgazdaság felbontásának.

Az idei gabonatermés biztosítására 3.100.000 hektárt vetettek be búzával és csaknem 3.700.000 hektárt kukoricával. A gabonatermés országosra jónak, sok helyen pedig nagyon jónak ítélik. Most minden évet és esztendő bevetettünk a kalászosok egész termésének idejében és szemvesztés nélkül történő betakarításra, valamint arra, hogy a kapásnövények ápolása a legjobb feltételek között történjen: a talajról azonnal el kell hordani a szalmát, hogy minél nagyobb területen lehessen hozzállítani a nyári szántóhoz és a másodvetéshez; főként silókukoricát kell vetni minél nagyobb területen.

Az 1962. évi állami terv tervezte a jövő évre előirányozza, hogy normális éghajlati viszonyok mellett összesen 12.550.000 tonna gabonát termeljünk, ebből 4.650.000 tonna búzát és 6.650.000 tonna kukoricát.

E feladatok teljesítése érdekében idejében meg kell teremteni a feltételeket arra, hogy teljes egészében alkalmazhassuk az agrotechnikai intézkedések egész komplexumát; az egész vetésterületen mélyszántást kell végezni, idejében kell vetni, biztosítani a legmegelőzőbb növényvilágát az illető vidékek, növényfajták és termelési eljárások megfelelően. Idejében el kell végezni a növényápolási munkákat és a betakarítást.

A fejlett agrotechnika egyik legfontosabb követelménye a bővebben termő, kiváló minőségű vetőmagvak használata és elterjesztése a termelésben. 1959 őszén több mint 150.000 hektáron vetettünk nagyhozamu búzafajtákat, 1960-ban körülbelül egy millió hektárt, a jövő évre pedig mintegy 2 millió hektárt fogunk bevetni ilyen búzafajtákkal.

A párt megkülönböztetett figyelmet fordított a kukorica hibridizációjára. 1960 tavaszán csaknem 600.000 hektárt, 1961-ben több, mint egy millió hek-

det 1958 és 1960 között; a napraforgó csaknem teljes vetésterületen állományossá vált a kiváló vetőmagfajták használata. A III. pártkongresszuson a napraforgótermesztéssel kapcsolatban kijelölt feladat teljesítése érdekében a Földművelésügyi Minisztérium Intézkedni fog, hogy az egész vetésterületen gazdag ojaljartalmu napraforgófajtákat termesztessenek.

A burgonyatermesztést a legkedvezőbb övezetekben kell ki-terjesztetni, ahol nagy termés biztosítható. A koral burgonya termesztésének kiszélesítése érdekében ajánlatos felhasználni a folyók termékeny árterületeit, ahol lehetőség van az öntözésre. Fokozott mértékben kell gondoskodni a bőventermő és betegecsékel szemben ellenálló vetőmagfajták termesztésére.

A lakosság élelmiszerellátásának javítása érdekében szükséges a zöldségtermesztés fokozása. A zöldségtermesztésben specializált mezőgazdasági egysé-

A talaj termőképességének szüntelen növelése és a szántóterület bővítése

Ugyanakkor fejlesztjük a növénytermesztés, helyesen tárolják, mélyszántással alaforgassák és maradektalanul hasznosítják, akárcsak a termésre hasonló hatást gyakorló többi szerves trágyafélék, amelynek például a zöldtrágyák.

A mezőgazdasági területek termőképességének növelése céljából a III. pártkongresszus azt a feladatot jelölte ki a vegyipar számára, hogy 1965-ben 500.000 tonna aktív hatóanyagot tartalmazó műtrágyát szállítsanak a mezőgazdaságnak.

A tudományos kutatások eredménye és az élenjáró mezőgazdasági egységek tapasztalata azt mutatja, hogy hazánk adottságai között az alapvető a nitrogénes műtrágya. Ebből készítenek annyi hatóanyagot, mint a foszfátos műtrágyából 4–5-ször annyit, mint a káliumos műtrágyából. Ezt az állami gazdaságok, hogy mezőgazdasági termelésükben jelentős részarányt képvisel a gabona, és főként a kukorica, amely egyike az erősen nitrogénigényes növényeknek. A vegyipar fejlesztésénél és profiljánál kiemelkedően figyelembe kell venni, hogy a nitrogénes műtrágya termelése jelenleg nincs megfelelő arányban a foszforos műtrágya termelésével, s jóval alatta van a szükségletnek. Ennek az aránytalanságnak a kiküszöbölésére három új nitrogén-műtrágya kombinátot helyezünk üzembe: a rozsvai kombinátot, a ciraiovi földgáz-feldolgozó kombinátot és a marosvásárhelyi kombinátot.

tárt vetettünk be kettőshibrid-kukoricával. Jövőre pedig több, mint 2 millió hektárra növekszik a kettőshibrid vetésterülete.

Az 1963. évi buzaaratástól és az 1964. évi kukoricaterméstől kezdődően a két növénynek bevetett egész területen kizárólag nagytermőképességgel és hibridfajtákat kell természetesen az illető övezetek sajátosságainak megfelelően. A tapasztalatok azt mutatja, hogy azonos éghajlati és talajviszonyok mellett és hasonló agrotechnika alkalmazásával nagyhozamu fajták vetése esetén 20–30 százalékkal gazdagabb búzatermés érhető el, mint a szokásos vetőmagfajták használata nyomán, a kettőshibridkukorica alkalmazása pedig 30–35 százalékos termés-többletet ad. Így tehát az egész vetésterületen kb. egy millió tonna terméstöbblet érhető el búzából és csaknem 2 millió tonna szemeskukoricából.

A Földművelésügyi Minisztériumnak meg kell állapítania minden egyes övezet számára a legjobb fajtákat és meg kell tennie az összes intézkedéseket a nemesített vetőmagvak előállítására, kezelésére és elosztására. A kísérleti állomásokon előállított elit magvakat a legjobb állami és kollektív gazdaságokban kell elszaporítani. E gazdaságoknak el kell végezniük az összes agrotechnikai munkákat, be kell tartaniuk a fajtisztaság megőrzésének szabályait, megfelelő körülmények között kell kiválogatniuk és tárolniuk a magvakat a biztosításhoz kell az összes állami és kollektív gazdaságok elit vetőmaggal való ellátását.

A mezőgazdaságnak vetőgéppel való ellátása révén az idei termés biztosítására csaknem 2 millió hektárra búzát és 2,3 millió hektárra kukoricát géppel vetettünk el. Mindazonáltal több mint egy millió hektáron még kézzel vetették el a búzát, ebből 250.000 hektáron a kollektív gazdaságokban, 1,4 millió hektáron pedig a kukoricát, amiből 200.000 hektár van a kollektív gazdaságokban. Ha az egész búza- és kukoricaföldet géppel vetettük volna be, 120–180 ezer tonnával több búzát és 140–210 ezer tonnával több kukoricát takaríthatnánk be. Most minden feltétel megvan ennek az állapotnak a megvalósítására. S így 1962-től kezdődően az összes kollektív gazdaságokban géppel vetették be a búzát. 1963-tól kezdődően pedig az egész kukoricaföldet.

gek jó eredményével, a 25–30 ezer kilós hektáronkénti termés azt mutatja, hogy az agrotechnikai módszerek alkalmazásával és az öntözés kiterjesztésével lehetséges zöldségfélékből nagy területeken gazdag termést elérni. E gazdaságok tapasztalatait az összes zöldségtermesztő gazdaságokban széleskörűen népszerűsíteni és alkalmazni kell, hogy a 185.000 hektárral zöldségtermő területen 1965-ig elérjék a több, mint 17.500 kg. átlagos hektárhozamatot.

Nagy figyelmet kell fordítani a zöldségtermesztés fejlesztésére a városok és munkásszönpont környékén, hogy elérjük a nagy távolságokra való szállítást, továbbá fokozni kell a lakosság és az export ütemes ellátásához szükséges koral zöldségfélék termesztését. Támogatni kell a kollektív gazdaságokat az üvegházak és melegágaz területeinek kiterjesztésében.

Az 1955–1960 közötti időszakban az ország szántóterülete 9.662.000 hektárról 9.821.000 hektárra növekedett, ami természetesen nem tekinthető kiemelkedőnek. Különösen nagy gondot kell fordítani a szántóterület bármilyen pazarlásának megszüntetésére, a szántóterületek növelésére fordítható összes tartalékok felhasználására. Márpedig sok helyen a mezőgazdasági szocialista egységeknek vezetősége, a néptanácsok és a helyi pártvezetők még nem tekintik ezt állandó feladatuknak, s emiatt gyakran a szántóterület pazarlása. Így például a gyümölcsfák és szőlővel beültetett területekkel kapcsolatos pontos utmutatások ellenére sok kollektív gazdaságban, sőt állami gazdaságban továbbra is szántóterületeken telepítettek, míg sok lejtős, leromlott és nem produktív területet nem használnak fel erre a célra.

Szántóterület-pazarlás tapasztalható gyakran a mezőgazdasági és ipari építkezések, lakóház-építkezések, villanyenergia és telefonhálózat, vasutak és utak védő erdősávjai stb. elhelyezésekor is. Sok helyen, annak ellenére, hogy a falu mellett megfelelő területek vannak az építkezésekhez, a szocialista mezőgazdasági egységek messze kúnn a mezőn, termékeny szántóterületeken építkeznek, ezen-

kukorica termesztésénél, mivel ez a gyomirtatás leghatékonyabb eszköze.

Növényi és a műtrágyafélék, a rovar- és gyomirtószerke-nyiségét és választékát, s ezeket csakis tudományos normák szerint kell felhasználni.

E vegyipari termékek illetékes alkalmazása jelentősen csökkenti a termésre gyakorított pozitív hatásukat, sőt néha a várt terméstöbblet helyett még károkat is okozhat. A Földművelésügyi Minisztériumnak kötelessége intézkedni, hogy a mezőgazdasági egységek a műtrágyát — mennyiségileg és összetétel szerint — minden egyes földparcella agrotechnikai vizsgálat alapján megállapított sajátosságainak, minden egyes növényfajta tápanyagszükségletének megfelelően alkalmazzák; fokozatosan — kezdetben az állami gazdaságokban, majd pedig a kollektív gazdaságokban — biztosítani kell a szakembereknek a legszükségesebb készülékeket az egyszerű, de a műtrágya maximális hatékonyság felhasználásához elengedhetetlen talajvegyelemzések elvégzéséhez.

Máramaros, Krásna, Bánát, Arges, Oltenia. Bákó és más tartományokban az alacsony termelékenységű podzoltalajok több, mint 3.000.000 hektárt tesznek ki. E talajok termelékenységese meszeszéllettel növelhető. A tapasztalat azt mutatja, hogy a meszsel kezelt podzoltalajokon, további szerves trágyázással megkétszerezhető a terméshozam. Noha hazánkban az ilyen talajú területek közvetlen közelében nagy mennyiségű helyek vannak, a meszeszét eddig csak jelentéktelen területeken, szorványosan és szervezetlenül alkalmazzák.

A terméshozás és a jelentős tartalékok hasznosításához szükséges, hogy a legkiterjedtebb podzoltalajokkal rendelkező tartományokban szervezzék meg a meszkő bányászást és feldolgozást, hogy a következő években évente 400.000–500.000 hektáron alkalmazzák a meszeszt.

Mint ismeretes, hazánkban nagy mezőgazdasági területek lejtőkön, hepehupás vidékeken terülnek el, s így állandóan ki van vonva téve a talajerózióknak. Bebecsések szerint az erösen leromlott mezőgazdasági területek meghaladják a 900.000 hektárt, amelyből több, mint 500.000 hektár teljesen elvesztette termőképességét; jelentős területek az erózió káros előrehaladt szakaszában vannak, termelékenységük azonban alacsony.

Az erózió miatt földterületeinket ért kárak legfőképpen a multheti rendszerek hibás földgazdálkodásának tulajdoníthatók. A szocialista mezőgazdaság feltételei között az államtól kapott szervezési és műszaki segítséggel teljes mértékben lehetséges ennek a jelenségnek a leküzdése, megállítás.

Az állami és kollektív gazdaságokban ésszerű területrendezéssel csaknem egy millió hektár területen megállítható az erózió, hozzávetőleg 27.000 hektár erősen leromlott területet pedig — különösen Dobruzsza, Arges, Galac, Ploesti tartományokban — eróziógátló területrendezéssel (teraszok, sáncok) gyümölcsösök és szőlők telepítésével sikerült visszahódítani a mezőgazdaságnak.

Az összes, erőszakkal kitért övezetekben széleskörű akciókat kell kezdeményezni a kollektív tőmegek mozgósítására, hogy a szocialista egységekben nagy táblák kialakításával, — amelyek a szintvonalak mentén lehet végezni a szántást és a többi agrotechnikai munkát, — továbbá az erózió megállítását és megelőző növények termesztését, teraszok készítésével és más eszközökkel leküzdjük ezt a jelenséget.

Az 1955–1960 közötti időszakban az ország szántóterülete 9.662.000 hektárról 9.821.000 hektárra növekedett, ami természetesen nem tekinthető kiemelkedőnek. Különösen nagy gondot kell fordítani a szántóterület bármilyen pazarlásának megszüntetésére, a szántóterületek növelésére fordítható összes tartalékok felhasználására. Márpedig sok helyen a mezőgazdasági szocialista egységeknek vezetősége, a néptanácsok és a helyi pártvezetők még nem tekintik ezt állandó feladatuknak, s emiatt gyakran a szántóterület pazarlása. Így például a gyümölcsfák és szőlővel beültetett területekkel kapcsolatos pontos utmutatások ellenére sok kollektív gazdaságban, sőt állami gazdaságban továbbra is szántóterületeken telepítettek, míg sok lejtős, leromlott és nem produktív területet nem használnak fel erre a célra.

Szántóterület-pazarlás tapasztalható gyakran a mezőgazdasági és ipari építkezések, lakóház-építkezések, villanyenergia és telefonhálózat, vasutak és utak védő erdősávjai stb. elhelyezésekor is. Sok helyen, annak ellenére, hogy a falu mellett megfelelő területek vannak az építkezésekhez, a szocialista mezőgazdasági egységek messze kúnn a mezőn, termékeny szántóterületeken építkeznek, ezen-

kívül az épületek helyeül kiválasztott területek tulságosan nagy kiterjedésűek, mert ezeket olyan merev normák alapján állapították meg, amelyek figyelmen kívül hagyták a földdel való legnagyobbok takarékos-ságot.

Országunk szántóterületének 1955-ig 10.200.000 hektárra kell növekednie. Ennek érdekében alapos műszaki-szervezési intézkedésekre van szükség a még rendelkezésünkre álló nagy tartalékok hasznosítása céljából.

A szántóterület növelésére elsősorban a következő forrásokra kell felhasználni: nagy területek gátakkal történő megvédésére a Duna, a Zsil, az Olt, a Maros, a Szeret és más folyók árterületein; vízből területek lecsapolása; bozótosok és cserjések kiirtása; a sikterületeken lévő magántermő szőlők fokozatos kiirtása; Olteniában és az ország észak-nyugati részében lévő terméketlen homokos területek, a Krásna, Bánát, Galac tartományokban lévő szikes területek megművelése; jobb területrendezés a megműveletlen területek csökkentése érdekében.

A föld termelékenységének növeléséért, a földterület ésszerű felhasználásáért, a szántóterület növeléséért vívtó kitaró harc az egyik legnagyobb jelentőségű feladat.

Közlöm, hogy a növények normális fejlődésének döntő feltétele az elegendő és idejében biztosított víz, amely nélkül még a tápanyagokban leggazdagabb talajok sem adhatnak állandó nagy termést. Országunkban az aszály a legkárosabb természeti csapás — nagyon gyakran és nagy kiterjedésű területeken dezmálja meg a termést.

Nagy termőképességgű területeink jelentős része van Oltenia déli részén, a Bărăganon, Dobruzsában — amelyek az ország legaszályosabb és nyáron a legmelegebb vidékei. Ebben az övezetben az évi csapadék-mennyiség — amellet, hogy igen kevés (400–500 milliméter, sőt 400 milliméternél is kevesebb) — rendkívül egyenlőtlenül oszlik meg a növények tenyészideje alatt; gyakran megtörténik például, hogy a gabonafélék, bár szépen fejlődnek, kevés termést adnak, mert a szemképződés időszakában huzamosabb ideig tartott az aszályos idő. Így például az elmúlt évben — jöhetett körülbelül 1600 kg átlagos búzatermés volt várható hektáronként — a min, hogy az ország nagy részében éppen a szemképződés időszakában hiányzott a növényeknek szükséges csapadék, 1216 kilóra csökkent a hektáronkénti búzatermés. Néhány éves időközönként az aszály erő-

sen sújtja térségeinket, nagy károkat okozva a dolgozó parasztságunk, a népgazdaságunk. Mindez történik pedig olyan körülmények között, amikor mellettkin, a Dunában és más folyókban hatalmas mennyiségű, mezőgazdaságunk számára létfontosságú víz folyik a tenger felé.

Azoknak az állami gazdaságoknak és kollektív gazdaságoknak a tapasztalata, amelyek jelentős területeken öntözik a vetést és teljes figyelmet fordítanak erre a problémára, azt mutatja, hogy az öntözés megkészszerű, megháromszorozza a termést. 1960-ban például a pietriouli (Bukarest tartomány) állami gazdaság 690 hektár öntözött területről hektáronként 5720 kg szemeskukoricát takarított be; a Jegállal (Bukarest tartomány) kollektív gazdaság 210 hektár öntözött területen hektáronként 5980 kilót, a Cerna-Voda-i állami gazdaság 34 hektáron 6200 kilós hektárhozamatot; a Satu Nou-i (Dobruzsza tartomány) kollektív gazdaság 100 hektár területen hektáronként 6400 kg szemeskukoricát; a cegani (Bukarest tartomány) kollektív gazdaság 15 hektár öntözött területen hektáronként 10 ezer 500 kg szemeskukoricát ért el.

Számos állami gazdaság az öntözött növényeknél kisebb önköltséget ért el, mint a nem öntözött növényeknél, s az öntözéssel járó többletkiadásokat és amortizációkat bőven megtérítette az elért többlettermés.

Mindez azt mutatja, hogy az öntözés problémája fontos állami kérdés. Megoldása rendkívül pozitív hatást gyakorol majd a mezőgazdaság és az egész népgazdaság fejlődésére.

A III. pártkongresszus leszögezte, hogy 1965-ig az öntözött területek el kell érnie a 800.000 hektárt. Az RMP KB Politikai Bizottsága a végzett tanulmányok alapján Bukarest, Dobruzsza, Oltenia és Galac tartományokban széleskörű öntözési munkákat tart szükségesnek és lehetségesnek oly módon, hogy a munkálatok első szakaszában ebben a zónában a Duna vízének hasznosításával egy millió hektár területet öntözhessünk az ország jelenlegi 200.000 hektár öntözött területével szemben. A következő szakaszban két millió hektárra kell növelnünk az öntözött területet.

A Duna-sík öntözésére összpontosítva az erőket és az eszközöket, ajánljuk, hogy az ország többi részén használnak fel minden lehetőséget az öntözéses területek előkészítésére, így egyes folyókat és állóvizeket. Fontos tartalek lesz a tekintetben a békási, az Arges-

A párt III. kongresszusa előirányozta, hogy 1965-ig 5,8 millióra kell gyarapítani a szarvasmarhaállományt, amiből 2,9 millió tehén; 13 millió a juhállományt, amiből 8,5 millió finom és félfinom gyapjas juh, valamint 7,5 millió a sertésállományt. Még jelentősebb növekedést irányoz elő a III. pártkongresszus az állattenyésztési területekben; 1965-ben 50 millió hektoliter tejet 1,7–1,8 millió tonna húst, 37 ezer tonna gyapjút kell elérni. Országunkban az összes szükséges feltételek megvannak ezeknek a feladatoknak a teljesítéséhez, sőt tulszárnyalásához.

A szántóföldi növénytermesztés vetésterületének 73 százalékát a gabonafélék foglalják el, s ennek körülbelül felét az állattenyésztési alapanyagként kell használni. Hasonlóképpen fontos takarmánytartalék a több mint 4 millió hektár legelő és kaszáló. A gabona és takarmánytermesztés előirányzat szerinti növelése kiváló feltételeket teremt az állatállomány szüntelen fejlődéséhez és feljavításához.

A szocialista építés egyik legjelentősebb országunkban az, hogy a parasztság anyagi érdeklőségének növelésére hozott párt- és kormányintézkedések nyomán, a mezőgazdaság szocialista szektorának állandó bővülése együttjár az állatok számának gyarapításával, és a tej-, a hú-, valamint más termékek termelésének növelésével. A főbb állatfajták állománya 1938-hoz képest a következőképpen növekedett: a szarvasmarha 20 százalékkal, ebből a tehénállomány 21 százalékkal; a juhállomány 12 százalékkal. A finom és félfinom gyapjas juhok 95 százalékkal szaporodtak az utóbbi 10 év alatt. Az állami gazdaságok szarvasmarhaállománya 1955 és 1960 közt 2,8-szeresen (ebből a tehének száma 3,3-szer), sertésállománya közel 4-szeresen, a juhállomány pedig 88 százalékkal növekedett (ebből 91 százalékal finom és félfinom gyapjas juh).

A kollektív gazdaságokban, a közös tulajdonban lévő szarvasmarhaállomány 1958 és 1961 között (júniusig számítva) 5,4-szeresen növekedett, ebből a tehének és újszók száma 5,5-szeresen; a sertésállomány 3,6-szeresen, ebből a kocák száma

sen sújtja térségeinket, nagy károkat okozva a dolgozó parasztságunk, a népgazdaságunk. Mindez történik pedig olyan körülmények között, amikor mellettkin, a Dunában és más folyókban hatalmas mennyiségű, mezőgazdaságunk számára létfontosságú víz folyik a tenger felé.

Azoknak az állami gazdaságoknak és kollektív gazdaságoknak a tapasztalata, amelyek jelentős területeken öntözik a vetést és teljes figyelmet fordítanak erre a problémára, azt mutatja, hogy az öntözés megkészszerű, megháromszorozza a termést. 1960-ban például a pietriouli (Bukarest tartomány) állami gazdaság 690 hektár öntözött területről hektáronként 5720 kg szemeskukoricát takarított be; a Jegállal (Bukarest tartomány) kollektív gazdaság 210 hektár öntözött területen hektáronként 5980 kilót, a Cerna-Voda-i állami gazdaság 34 hektáron 6200 kilós hektárhozamatot; a Satu Nou-i (Dobruzsza tartomány) kollektív gazdaság 100 hektár területen hektáronként 6400 kg szemeskukoricát; a cegani (Bukarest tartomány) kollektív gazdaság 15 hektár öntözött területen hektáronként 10 ezer 500 kg szemeskukoricát ért el.

Számos állami gazdaság az öntözött növényeknél kisebb önköltséget ért el, mint a nem öntözött növényeknél, s az öntözéssel járó többletkiadásokat és amortizációkat bőven megtérítette az elért többlettermés.

Mindez azt mutatja, hogy az öntözés problémája fontos állami kérdés. Megoldása rendkívül pozitív hatást gyakorol majd a mezőgazdaság és az egész népgazdaság fejlődésére.

A III. pártkongresszus leszögezte, hogy 1965-ig az öntözött területek el kell érnie a 800.000 hektárt. Az RMP KB Politikai Bizottsága a végzett tanulmányok alapján Bukarest, Dobruzsza, Oltenia és Galac tartományokban széleskörű öntözési munkákat tart szükségesnek és lehetségesnek oly módon, hogy a munkálatok első szakaszában ebben a zónában a Duna vízének hasznosításával egy millió hektár területet öntözhessünk az ország jelenlegi 200.000 hektár öntözött területével szemben. A következő szakaszban két millió hektárra kell növelnünk az öntözött területet.

A Duna-sík öntözésére összpontosítva az erőket és az eszközöket, ajánljuk, hogy az ország többi részén használnak fel minden lehetőséget az öntözéses területek előkészítésére, így egyes folyókat és állóvizeket. Fontos tartalek lesz a tekintetben a békási, az Arges-

A gépgyártó Ipar munkálat és mérnökel tekintsek megtisztelő feladatnak azt, hogy idejében és magas minőségű színvonalon állítsák elő az öntözéses területek előkészítéséhez és az öntözéses műveléshez szükséges felszereléseket.

Az állattenyésztés termelésének növelése

2,5-szeresen; a juhok száma pedig 2,7-szeresen növekedett. A 100 hektárra eső állatirólús növekedése a kollektív szektor kiterjedésének körülményei között ment végbe. 1958 és 1960 között, noha növekedett a kollektív gazdaságok birtokában lévő mezőgazdasági terület, 80 százalékkal gyarapodott a közös tulajdonban lévő szarvasmarhák 100 hektárra eső sűrűsége.

A Román Munkáspárt Központi Bizottsága és a Minisztériumok Határozata alapján 1961-ben az állam 800 millió lej értékű, hosszú lejáratú hitelt nyújtott a kollektív gazdaságoknak, legnagyobb részt tehen- és újszóvásárlásra, valamint építőanyag beszerzésére. E hitelek, valamint a saját alapok felhasználása révén, a kollektív gazdaságoknak ez év végéig el kell érniük a 960.000-é létszámú közöstudalajdonban lévő szarvasmarha állományt, amelyből legalább 343.000 tehén és 375.000 újszó legyen.

Mindezt az állami gazdaságok, mind pedig a kollektív gazdaságok sikeresen teljesítik az állatállomány gyarapítására irányuló feladatokat.

A lakosság folytonosan növekvő igényéhez és a mezőgazdaságban lévő tartalékokhoz képest nem lehetünk elégedettek az állattenyésztésben eddig elért eredményekkel.

Az állatállomány gyors fejlesztése és az állatok hozamának állandó növelése, főként a szocialista egységekben, olyan kérdés, amelyet a párt és a kormány, az összes mezőgazdasági dolgozók érdeklődésének homlokterében kell hogy álljanak.

A szarvasmarha-állomány növelése érdekében elengedhetetlenül fontos, hogy minden állami és kollektív gazdaság biztosítsa a szükséges anyai-állományt, elsősorban az összes sajáttenyésztési újszók megőrzése és felnevelése révén. A Földművelésügyi Minisztérium tiltja meg az állami gazdaságoknak az újszók vágását, a kollektív gazdaságoknak pedig ajánlja az összes sajáttenyésztési újszók felnevelését, még akkor is, ha azok nem a legjobb fajállattól származnak. Ezeket fokozatosan fel lehet javítani, felneveléssel pedig emelhetjük mind a tej-, mind a hústermelést.

Cetátjával, a nagybányai és más vízierőműveknél felgyülemelő vizet. Az öntözéssel művelt terület legnagyobb részén kukoricát termesztenek, s így a Duna siksága az árugabona termelésének, valamint a tejelő- és húsfelállatok belterjes tenyésztésének fő bázisává válik. Ebben az övezetben az állami gazdaságoknak és kollektív gazdaságoknak minden lehetőségük meglesz arra, hogy öntözéssel legkevesebb 5.000 kilós hektáronkénti átlagra emeljék és állandósítsák a kukorica hozamát. Csúpan ezekről a területekről körülbelül 5 millió tonna kukoricát takaríthatunk be majdnem annyit, mint amennyit rendszeres körülmény között az egész ország termel jelenleg. Ez a kukorica-mennyiség, amelyet bármilyen időjárási viszonyok mellett el lehet érni, a legnagyobb jelentőségű

Georgehe Gheorghiu-Dej elvtárs jelentése

(Folytatás a 2-ik oldalról)

Rendszeres munkát kell ki-
fejtetni azért, hogy jobb takar-
mányozás révén az egy állat-
ra eső átlagos termelés minden
állami és kollektív gazdaság-
ban az élenjáró mezőgazdasági
egységek termelésének színvo-
nalará emelkedjék. A nagy vá-
rosok és a munkásközpontok
ellátását övezetében lévő socia-
lista gazdaságok állattenyésztő
szektorát a tejtermelés felé kell
rányítani; illy módon felszámol-
hatjuk azt a nem gazdaságos
gyakorlatot, hogy távoli he-
lyekre juttatunk tejet a lakos-
ágnak.

Ahhoz, hogy 1965-ben 1,8
millió tonna húst — ebből
900.000 tonna sertéshúst — ter-
melhessünk teljes mértékben ki-
 kell használni a sertések ter-
melékenységét (nagy szaporas-
ág).

A sertések tenyésztése és hiz-
talása rendkívül kifinomult és
szocialista gazdaságok számá-
ra, nagy pénzjódóval bíró bizo-
nított. Így például a szentannai
(Krisztina tartomány) kollektív
gazdaságnak tavaly több mint
800.000 lej jövedelme volt a
hizalt sertések eladásából; a
biledi (Bánát tartomány) kol-
lektív gazdaság pedig csaknem
500.000 lej jövedelmhez jutott.
Még sok ilyen példát idézhet-
nénk.

Ebben az évben a kollektív
gazdaságok több mint 400.000
sertés eladására kötötték szer-
ződést az állammal, 1962-re pe-
dig 900.000 sertés hizaltására
és szerződés eladására van
lehetőségük.

Az állami gazdaságoknak in-
terezkedni kell, hogy teljes
egészen átadják az államnak
a terbe vett egész mennyisé-
get, s mindent el kell követ-
niük, hogy biztosítsák az ös-
zes feltételeket a jövő évi termé-
lisítéséhez.

A földművelésügyi Miniszte-
riumnak és a néptanácsoknak
segíteniük kell a kollektív gazda-
ságokat, hogy a közös tulaj-
donban lévő anyakocák száma
ez év végéig elérje a 200 ezret;
1965-ig a kollektív gazdaságok-
nak el kell érniük, hogy 700
ezer anyakocájuk legyen közös
tulajdonban s illy módon bizo-
nítsák a szerződésileg lekötött
sertéshús-mennyiséget és a kol-
lektívisták szükségleteinek fe-
fedésére szükséges malacokat.
Ezzel a kollektív gazdaságok a
jobb kocák fogják be a te-
nyésztésre s csak akkor vágják
le őket, ha csökken szaporasá-
guk.

Az állami gazdaságoknak
1965-ig 150.000 tenyészocával
kell rendelkezniük s tenyésztes-
sékjára minél több kiváló faj-
tájú szilokocát kell szállíta-
niuk a kollektív gazdaságok-
nak. Elég gyakran előfordul,
hogy egyes állami gazdaságok

mi gazdaságoké és kollektív
gazdaságoké. Az állami gazda-
ságokban 2 hektárra, a kollektív
gazdaságokban pedig 4 hek-
tárra jut egy baromfi. Ez ért-
hetetlen. Nagyon jól tudjuk,
hogy minden gazdaságban
rendkívül kedvező feltételek
vannak a baromfitenyésztésre.
Szakemberek számításai azt
mutatják, hogy a legalaco-
nyabb önköltséget a baromfi-
húsnál lehet elérni.

A szocialista egységek ba-
romfitenyésztésére irányuló
feladatok valóra váltása szük-
ségesen teszi jelentős volumenű
gazdasági építést — istálló, fi-
zató, magtár, kukoricagőz stb.
— építést.

A hatéves termi időszakában
az állami gazdaságokban 490.000
szarvasmarha, 900.000 sertés,
630.000 juh számára kell szá-
lást építeni. 52.000 vagon ga-
bona befogadására megvárakot,
kukoricagőzöket és egyéb kü-
lönböző rendeltetésű épületeket.
A kollektív gazdaságokban
2.050.000 szarvasmarha, 3.170.000
sertés, 5.100.000 juh számára kell
szálást építeni és magtárakat,
kukoricagőzöket 380.000 vagon
terménynek. Ahhoz, hogy ezek

hegyvidéki legelőkre hajtják
szarvasmarha csordákat ami-
gen jó eredményeket ad és
rendkívül gazdaságos.

A földművelésügyi Miniszte-
riumnak és a néptanácsoknak
kötelességük azonnal intézkedni

Gazdasági építkezések a mezőgazdaságban

az épületek idejében elkészül-
jenek, intézkedéseket kell ten-
ni az eddig megnyilvánult hiá-
nyosságok felszámolására. mint:
az épületek nem megfelelő el-
helyezése, az épületek közötti tu-
lajdonviszonyokból fakadó ter-
ületpazarlás, költséges építé-
stípusok, a vízellátás biztosítá-
sának elhanyagolása.

Az állami gazdaságokban kü-
lönösképpen úgy kell megter-
vezni és kivitelezni az új épü-
leteket, hogy lehetővé váljék
fejlett termelési folyamatok be-
vezetése, a nehéz munkák gé-
pesítése.

A kollektív gazdaságokban az
építkezések tervezésénél és el-
helyezésénél szem előtt kell tar-
tani a gazdaságok távlati fejlő-
dését, a kisebb gazdaságok

nagyobb gazdasá-
gokká.

A tartományi és rajoni nép-
tanácsok végrehajtó bizottsá-
gainak feladata segíteni a kol-
lektív gazdaságokat, hogy kö-
rültekintően válasszák meg az
épületek helyét, a legmegvalósí-
tásos típusú istállókat, magtár-
akat építsék, maximálisan fel-
használva a helyi építőanyagot.

A tartományi és rajoni párt-
bizottságoknak — időkönként
elemezniük kell az építkezési
munkák menetét, ügyelniük kell
az építkezésekre szükséges do-
kumentáció operatív összehál-
tására és jóváhagyására, irá-
nyítaniuk kell a kollektívista-
kat az összes helyi anyagforrá-
sok felhasználásában, hogy több
jó és olcsó épületet emeljenek.

A szőlő- és gyümölcsstermesztés fejlesztése

Elvtársak!

Pontos feladatok állnak előt-
tünk a szőlő- és gyümölcsster-
mesztés terén. 1965-ben a sző-
lők és gyümölcsösök összterü-
letének el kell érnie — külön-
külön — a 300.000 hektárt a
jelenlegi 296.000 hektár szőlő-
vel, illetve 219.300 hektár gyü-
mölcsösrel szemben.

Országunk számára, amely
változatos domborzati formák-
ban, napsütötte dombokban bő-
velkedik, mindenkor nagy kin-
csot jelent a gyümölcsfa és a
szőlő.

A jelenlegi szőlőterületből
mindössze 113.800 hektár van
beültetve oltott, nemes és hazai
szőlővel. A többi 182.200 hek-
tárt magántermő hibridek fog-
lalják el.

A párt III. kongresszusának
Irányelvei előírják, hogy a sző-
lőterület legnagyobb részén ér-
tékes, oltott és hazai szőlőt
kell termesztetni, amelyek kivá-
lómínőségű termést adnak. A
szőlőterületnél ügyelni kell
arra, hogy amilyen mértékben
új telepítéseket létesítenek és
amint ezek termőre fordulnak,
ki kell irtani a magántermő
szőlőket, elsősorban a síkvidé-
kieket, amelyek jelentős szán-
tórterületet foglalnak el. Baka-
rest tartományban 38.000 hek-
tárt, Galac tartományban 29
ezer hektárt, Olteniában 26.000
hektárt stb.

A parasztság egy része meg-
szokta a magántermő szőlőt,
csak hogy ennek termését össze
sem lehet hasonlítani az oltott
vagy hazai szőlő termésével.
A magántermő fajták termése jó-
val kisebb, szőlője rosszabb mi-
nőségű, bora ugyancsak. Egy
hektár magántermő szőlő tisz-
ta jövedelme jóval kisebb, mint
az ugyanolyan területű oltott
szőlő.

Az utóbbi években a szőlőter-
mő övezetekben, különösen pe-
dig a szocialista mezőgazdasá-
gi egységekben javulni kezdett
az arány a nemes szőlő javá-
ra. Az eddigi adatokból azon-
ban kitűnik, hogy a jófajta ne-
mes szőlők telepítésének üteme
még nem kielégítő. A helyzet
megjavítása érdekében nagy
erőfeszítéseket kell tenni, kon-
krét intézkedéseket kell fog-
latolni a magántermő szőlő
helyettesítésére és a hiá-
nyok pótlására a szőlőtermő
központokban, a kiöregedett és
nem elég termékeny, jelenleg
több mint 30.000 hektárt elfo-
laló szőlők pótlására.

A szőlőtermesztés fejlesztése
terén megkülönböztetett figye-
met kell fordítani a csemege-
szőlő és a borszőlő jelenlegi
arányának megváltoztatására.
Szükséges, hogy az évi telepíté-
sek legkevesebb 50 százaléka
csemegezőlő legyen. A szá-
mítások szerint a szőlő- és gyü-
mölcsstermesztés területének
jelenlegi 296.000 hektárjának
csaknem 150.000 hektárjának
kell a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre, a többi 146.000 hek-
tárjának a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre.

A szőlő- és gyümölcsstermesztés
terén megkülönböztetett figye-
met kell fordítani a csemege-
szőlő és a borszőlő jelenlegi
arányának megváltoztatására.
Szükséges, hogy az évi telepíté-
sek legkevesebb 50 százaléka
csemegezőlő legyen. A szá-
mítások szerint a szőlő- és gyü-
mölcsstermesztés területének
jelenlegi 296.000 hektárjának
csaknem 150.000 hektárjának
kell a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre, a többi 146.000 hek-
tárjának a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre.

A szőlő- és gyümölcsstermesztés
terén megkülönböztetett figye-
met kell fordítani a csemege-
szőlő és a borszőlő jelenlegi
arányának megváltoztatására.
Szükséges, hogy az évi telepíté-
sek legkevesebb 50 százaléka
csemegezőlő legyen. A szá-
mítások szerint a szőlő- és gyü-
mölcsstermesztés területének
jelenlegi 296.000 hektárjának
csaknem 150.000 hektárjának
kell a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre, a többi 146.000 hek-
tárjának a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre.

A szőlő- és gyümölcsstermesztés
terén megkülönböztetett figye-
met kell fordítani a csemege-
szőlő és a borszőlő jelenlegi
arányának megváltoztatására.
Szükséges, hogy az évi telepíté-
sek legkevesebb 50 százaléka
csemegezőlő legyen. A szá-
mítások szerint a szőlő- és gyü-
mölcsstermesztés területének
jelenlegi 296.000 hektárjának
csaknem 150.000 hektárjának
kell a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre, a többi 146.000 hek-
tárjának a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre.

A szőlő- és gyümölcsstermesztés
terén megkülönböztetett figye-
met kell fordítani a csemege-
szőlő és a borszőlő jelenlegi
arányának megváltoztatására.
Szükséges, hogy az évi telepíté-
sek legkevesebb 50 százaléka
csemegezőlő legyen. A szá-
mítások szerint a szőlő- és gyü-
mölcsstermesztés területének
jelenlegi 296.000 hektárjának
csaknem 150.000 hektárjának
kell a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre, a többi 146.000 hek-
tárjának a szőlő- és gyümölcsster-
mesztésre.

azt mutatják, hogy egy
hektár csemegezőlő jóval na-
gyobb tiszta jövedelmet hoz,
mint a borkorai feldolgozott
szőlő.

Országunk viszonyai között a
csemegezőlő területén a legjobb
eredményeket azzal érhetjük el,
ha a fontosabb szőlőtermesztő
központokban kiterjesztjük a
telepítéseket. Az országban és
külföldön leginkább kedvelt,
jól szállítható és jól tartható
csemegezőlő-fajtákat kell ter-
mesztetni.

A belföldi fogyasztásra és
exportra szánt gyümölcsster-
mesztés fedezésére érdekében
az elkövetkező években nagy fej-
lődésnek indul a gyümölcsster-
mesztés. A most létező, új tele-
pítéseknél biztosítani kell az
egyes gyümölcsfajták és fajták
közötti jelenleg nem megfelelő
arány javítását a legértéke-
sebb fajok javára. E célból
legalább 80.000 hektárra kell
telepítést végezni, hogy 1965-ig
300.000 hektárra növekedjen a
gyümölcsösök területe. Nagy
területű gyümölcsösöket kell
létesíteni alma-, körte-, cseresz-
nye-, meggy-, kajszli-, és ősz-
barackfa s díszültetvényekkel,
amelyek hektáronként nagy és
kiváló minőségű termést adnak
alacsony önköltséggel.

1965-ben például — 1961-hez
viszonyítva — az alma- és körte-
fajta aránya az összes gyü-
mölcsfák kb. 32 százaléka-
ra kell hogy emelkedjen, a
meggy-, a cseresznye-, a kajszli-
és őszibarackfa aránya
pedig kb. 17 százaléka, a szil-
vafa aránya viszont 63 száza-
lékára 43 százaléka fog csök-
kenni. A gyengébb minőségű
szilvafajtákat fokozatosan ki-
váltó minőségű, közvetlen fo-
gyasztásra termelt szilvafajták
kell helyettesíteni.

A szőlő- és gyümölcsstermesztés
fejlesztésében igen fontos
az új telepítések helyének meg-
választása. Szőlők és gyümöl-
csösök telepítése azokban a
nagy központokban a legérteke-
sebb, ahol a téren régi hagyó-
mányokkal és tapasztalatokkal
rendelkeznek, ahol jó gyü-
mölcs- és szőlőtermesztők van-
nak, ahol a legkedvezőbbek a
feltételek a nagy mennyiségű
s kiváló minőségű gyümölcs-
és szőlőtermés előállítására.

Határozott harcot kell foly-
tatnunk az ellen a népgazdasá-
gi szempontjából káros tere-
kés ellen, hogy buza, kukorica,
kukoricra, napraforgó és egyéb
értékes növények termesztése
alkalmas területeken szőlőt és
gyümölcsöszt telepítsenek. Saj-
nos, bár erre felhívjuk a fi-
gyelmet, csaknem minden tar-
ományban gyakran előfordul,
hogy szőlővel és gyümölcsösök-
kel foglalnak el szántóterüle-
teket. Számos esetben párt- és

szőlő- és gyümölcsstermesztés
fejlesztésében igen fontos
az új telepítések helyének meg-
választása. Szőlők és gyümöl-
csösök telepítése azokban a
nagy központokban a legérteke-
sebb, ahol a téren régi hagyó-
mányokkal és tapasztalatokkal
rendelkeznek, ahol jó gyü-
mölcs- és szőlőtermesztők van-
nak, ahol a legkedvezőbbek a
feltételek a nagy mennyiségű
s kiváló minőségű gyümölcs-
és szőlőtermés előállítására.

Határozott harcot kell foly-
tatnunk az ellen a népgazdasá-
gi szempontjából káros tere-
kés ellen, hogy buza, kukorica,
kukoricra, napraforgó és egyéb
értékes növények termesztése
alkalmas területeken szőlőt és
gyümölcsöszt telepítsenek. Saj-
nos, bár erre felhívjuk a fi-
gyelmet, csaknem minden tar-
ományban gyakran előfordul,
hogy szőlővel és gyümölcsösök-
kel foglalnak el szántóterüle-
teket. Számos esetben párt- és

szőlő- és gyümölcsstermesztés
fejlesztésében igen fontos
az új telepítések helyének meg-
választása. Szőlők és gyümöl-
csösök telepítése azokban a
nagy központokban a legérteke-
sebb, ahol a téren régi hagyó-
mányokkal és tapasztalatokkal
rendelkeznek, ahol jó gyü-
mölcs- és szőlőtermesztők van-
nak, ahol a legkedvezőbbek a
feltételek a nagy mennyiségű
s kiváló minőségű gyümölcs-
és szőlőtermés előállítására.

Méhészet és selyemhernyótenyésztés

A méhészet olyan termelési
ág amelyet nagymértékben ös-
ztönmözi és fejleszteni kell az ös-
zes állami és kollektív gazda-
ságokban, valamint a háztáji
gazdaságokban. Ma körülbelül
650.000 méhkapta van az or-
szágban, 4500 tonna mézet ter-
melünk. Ebből több mint 1600
tonnát exportálunk. Az elkövet-
kező 3-4 évben, a kaptárak
számának legalább 1.100.000-re
kell emelkednie; ez 8000 ton-
nás mézterméssel jelent majd,
a nagymennyiségű viaszhoz ki-
vül.

Egyes kollektív és állami
gazdaságok a méhészetből nagy
pénzjévedelmekhez jutnak éven-
te, különösen erőfeszítés nél-
kül. A Felső-rajoni Stefan
cel Mare községi kollektív
gazdaság például 1960-ban 145
kaptár méhőt, kaptárként
több mint 500 lej jövedelemhez
jutott. A Tomnatec és Halanga
községi gazdaságok évről évre
átlagban 20 kiló mézet nyernek
egy kaptárból. A Pisciul Sado-
val állami gazdaság néhány
nap alatt több mint 3 vagon
mézet pergetett 2500 kaptár-
ból.

A földművelésügyi Miniszte-
rium, a néptanácsok és a mé-
hész-szövetség feladata minél
selesebb körben népszerűsíteni
a méhészetben az élenjáró
gazdaságok tapasztalatait, irá-
nyítaniuk kell a kollektív és
állami gazdaságokat, hogy mé-
hészetet rendezzenek be, s tá-
mogatniuk kell őket minél jobb
kérdések kiképzésében, kaptárak
s más szükséges felszerelés be-
szerzésében.

Hasonlóképpen érdemes se-
lyemhernyó-tenyésztésre irány-
tani a kollektív gazdaságok fi-
gyelmét. E foglalatosság gazda-
sági jelentőségét az ottléni
Dabuleni község három kollektív
gazdaságának eredményeiből
láthatjuk. Ezek a tavaly egyen-
ként 300.000 kiló gubót, a se-
lyemgubók értékesítését folytán.

A kongresszus Irányelvei elő-
írják, hogy 1965-ben körülbelül
100.000 traktorunk, több mint
70.000 vetőgépink, több mint
43.000 gabonakombájunk több
mint 8000 kukoricakombájunk
legyen. A buza-termesztési mun-
kálatokat 80-90 százalékkal
a kukorica szántási és vetési
munkálatát 90 százalékkal. a

nővényápolási munkát 40 szá-
zalekban, a betakarítást pedig
35 százalékkal gépesítjük;
ugyanakkor széles körben gé-
pesítjük a többi szántóföldi
növénytermesztés munkáit: ki-
terjesztjük a traktorok és gé-
pek használatát a zöldségter-
mesztésben, a gyümölcsstermesz-

tésben, a szőlőszetben és az ál-
latenyésztésben.

Iparunk olyan szakasza ju-
tott, hogy biztosítani tudja a
mezőgazdaság ellátását mind
tökéletesebb traktorokkal, e-
kékekkel, kultivátorokkal, vető-
gépekkel, kombájnnal.

Az év végén a mezőgazdaság
52.000 traktorral, 48.500 vető-

géppel, csaknem 23.200 gabo-
nakombájnnal rendelkezik.

Mint rámutattunk, megvan-
nak a feltételek ahhoz, hogy
határidő előtt teljesítsük a kon-
gresszus határozatait a gabona-
és a kukorica-termesztés fő
munkálatának gépesítésére vo-
natkozóan.

A gép- és traktorállományok
évről évre mind jobb eredmé-
nyeket érnek el a végzett mun-
kák mennyiségét és minőségét
illetően. 1960-ban a gép- és
traktorállományok az előző év-
hez viszonyítva összesen 47
százalekát növelték a munka
volumenét, traktoronként pe-
dig átlag 23 százalékkal több
munkát végeztek, 23 százalé-
kal csökkentették a normál
hektár önköltségét. A gép- és
traktorállományok tulajdoni ré-
sze jömnőségű munkát végez,
megkönnyíti a mezőgazdasági
munkát, gyakorlatilag bebizo-
nyítja, hogy a gépesítés idő-
es munkamegtakarítást jelent.

A gép- és traktorállományok
munkájában még vannak fo-
gyatékososságok, ezek felszámó-
lására erőfeszítéseket kell ten-
niük a pártszervezeteknek, a
Földművelésügyi Minisztérium-
nak és a néptanácsoknak.
Gyakran előfordul, hogy egyes
gép- és traktorállományok azért,
hogy minél több normálterület
teljesítsenek, rossz szántákat
és vetnek, a parcellák szélén
megmunkálják, üres föltsokat
hagynak s ezzel kárt okoznak
a kollektív gazdaságoknak és
az államnak.

A párt Központi Bizottságá-
nak 1960 október 31.—novem-
ber 1-i plenáris ülése rámu-
tatta, hogy az, hogy meg kell ja-
vítani a gépezetű javadalmazá-
si rendszert, mégpedig oly-
módon, hogy anyagilag érde-
keltté váljanak a rájuk bízott
területek terméshozamának nö-
velésén. Nyolc hónap telt el
azóta, a kérdés még mindig
nincsen megoldva. A Földmül-
velésügyi Minisztérium, vala-
mint a munka- és bérézési kér-
désekkel foglalkozó állami bi-
zottság a legértekezőbb időn be-
lül nyújtson be javaslatokat a
gép- és traktorállományok gé-
pezetű bérézési rendszerének
megjavításáról, a végzett mun-
ka mennyisége és minősége,
valamint a megmunkált terüle-
ten elért terméseredmények
arányában.

A kollektív gazdaságok jobb
kiszolgálása érdekében, ettől
az évtől kezdve új gép- és tra-
ktorállományok épülnek, a meg-
lévők pedig új részlegekkel
bővülnek.

A gép- és traktorállományok
vezetői gondoskodjanak a kol-
lektív gazdaságokban dolgozó
brigádok állandósításáról. Az
állandó brigád fontos eszköz a
munkák minőségének megjaví-
tásában.

A földművelésügyi Miniszte-
rium, az állami gazdaságok,
valamint a gép- és traktorállo-
mányok vezetésével következte-
sen kísérjék figyelemmel a gé-
pek teljesítőképességének ma-
ximális hasznosítását, karban-
tartásukat és ésszerű kihasz-
nálásukat. A mezőgazdasági
munkálatok komplex gépesíté-
sére vonatkozó feladatok tel-
jesítése megköveteli, hogy a
Földművelésügyi Minisztérium,
a Fém- és Gépgyártóipari Mi-
nisztérium biztosítsa a mező-
gazdaság ellátását mindazokkal
a gépekkel, amelyek szükségé-
sek a kalászosok, a kukorica,
a szénabetakarításának gépe-
sítéséhez; véglegesítse a zöld-
szőlő, szőlő- és gyümölcsster-
mesztéshez szükséges géptípu-
sokat, lássa el az állami gazda-
ságokat, valamint a gép- és
traktorállományokat ezekben a
termelési ágakban szükséges
kis teljesítőképességű (28-30
lóerős) traktorokkal. Az állat-
tenyésztés gépesítéséhez gyárt-
son itatóberendezéseket, fejőgé-
peket, gyapjanyíró-gépeket, ta-
karmány feldolgozó gépeket és
berendezéseket. Állítson elő je-
lentős mennyiségű öntözőberene-
zést, valamint öntöző- és le-
csapolócsatornák ásásához és
karbantartásához szükséges
más gépeket. A gyártott géptí-
pus legyen nagy teljesítőképé-
ségű, könnyű, nagy sebességű,
bírja a nehéz munkafeltételeket
és rendelkezzen más, a mezőgaz-
dasági termelés, szükségletei ál-
tal megkövetelt műszaki-gazda-
sági jellegzetességekkel.

A III. kongresszus feladat-
ként tűzte ki a villamosener-
gia-fogyasztás növelését a me-
zőgazdasági termelés folyama-
tában, a háztartási, valamint
társadalmi kultúrális célokra
használt energiamennyiség nö-
velését a villamosított falvak-
ban. Előirányzat szerint 1960-
65 között több mint 4000 fa-
lut villamosított falu volt, és
falvaink 22 százalékaán felel
meg. Az összes gép- és tra-
ktorállományok, az állami gazda-
ságok több mint 95 százaléka,
gok több mint 30 százaléka
villamosították hálózathoz való
kapcsolás, vagy helyi áramfel-
tesztő révén. Ennek ellenére, a
mezőgazdasági termelésben
rendkívül alacsony a villamos-
energia-fogyasztás — az or-
szág összvillamosenergia fo-
gyasztásának csupán 1,2 száza-
lékát teszi ki. A falun fogyaszt-
ott villamosenergia csupán
egyharmadát használják ter-
melési célokra.

(Folytatása a 4-ik oldalán)

A takarmányalap

Az állattenyésztés fejlesztése és
az állatok hozamának növelése
fontos módon függ a mennyisé-
gi és minőségi szempontból
megfelelő takarmányalap bizo-
nosításától.

A gabonán, s elsősorban a
üzemes- és szilokukoricán kívül
üzemes körben fel kell használni
más értékes takarmányféléseket
is, így a füvet és szénát,
hüvelyeseket, ipari melléktermé-
ket és ásványi sókat, amelye-
ket országunkban kell mennyi-
ségben állítani elő, s amelyek
biztosítani tudják az állatállo-
mány megfelelő és teljes mérvű
áplálását.

Az állami és kollektív gazda-
ságok vezetőseiket irányítani és
ámogatni kell, hogy tegyenek
intézkedéseket a megnöveke-
lett állatállományoknak megfele-
lő mennyiségű takarmány bizo-
nosítására a szükséges területek
táplálása révén, s egyben kü-
lönböző takarítását be-
szállítsák, tárolják és használ-
ják fel a takarmányt.

A szilokukoricatermesztés évről
évre fejlődött, az állami és
kollektív gazdaságok egyre na-
gyobb mennyiségű szilózt takar-
mányként biztosítottak az álla-
tok táplálására. 1960 folyamán
a kollektív gazdaságok három-
szor annyi szilózt takarmányt
állítottak elő mint 1959-ben, az
állami gazdaságokban pedig az
előző időszakban a szilózt
takarmány termelése megkéti-
zereződött.

A nagy állatállománnyal ren-
delkező gazdaságok igen jó
redmennyel alkalmazzák a ku-
korica és más takarmánynövé-
nyek másodvetését azokon a te-
ületeken, ahonnan betakarított-
ák a rozst, az árpat, a rep-
et stb. Ez jelentősen növeli a
takarmánymennyiséget.

Ki kell terjesztetni azoknak a
szocialista egységeknek a ta-
pasztalatát, amelyek a sziloku-
ricát hüvelyesekkel, szója-
val, borsóval keverve ter-
mesztették, hogy proteintartal-
mát növeljék; ha ugyanis a
zemeskukoricát és a szilokuko-
ricát hüvelyesekkel kever-
ve használjuk az állatok táplála-
sára, az állatok hozamát szá-
zalekban növeljük.

Az állami gazdaságok hizla-
lás útján értékesítik felesleges
szilokocáikat, míg más állami
gazdaságoknak és kollektív
gazdaságoknak nincs elegendő
tenyészésre alkalmas szilokocá-
juk. A földművelésügyi Mi-
nisztérium tegye meg a szük-
séges intézkedéseket, hogy
előbb minden állami és kollektív
gazdaságban biztosítsák a
szükséges tenyészállatokat, s
csak azután engedjék meg a
szilokocák hizaltását.

El kell terjesztetni a husser-
téstájakat: ezeknek a serté-
seknek

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs jelentése

(Folytatás a 3. lk oldalról)

Téves azoknak a felfogása, akik a falvak villamosítása alatt csupán a villanyvilágítást értik és szem elől tévesztik a legfontosabbat: a villamosenergia felhasználását a mezőgazdasági termelésben, a munka megkönnyítésében, a munkame-
lékenység növelésében, az önköltségek csökkentésében.
Az öntözberendezéseknél a villanyáram használata több mint 60 százalékkal csökkenti a víz szivattyúzásának költségeit, a motoros szivattyúkat al-

A tudományos kutatás feladatai a mezőgazdaságban

Nagy és sokoldalú feladatok állnak előttünk a növényi és állati termékek gyártásában. Ezek a feladatok megkövetelik a tudományos kutatás magasabb szintre emelését.
A mezőgazdaságban dolgozó tudósok az utóbbi években szorosabban hozzákapcsolták tevékenységüket a termelés gyakorlati kérdéseivel és számottevő eredményekkel hozzájárultak a növényi és állati termékek gyártásához. Ennek ellenére a tudományos kutatás még mindig komolyan lemarad a mezőgazdasági termelés fontos kérdéseiről, mint például a nagy termőképességű növényfajták kitenyészése, az állatfajták feljavítása stb.
Nemrégiben intézkedések történtek a mezőgazdasági kutatási rendszer szervezeti megja-

Jól felkészült szakembereket a mezőgazdaság valamennyi ágába

Elvtársak!
A szocialista mezőgazdaság fejlődésének egyik alapvető feltétele az, hogy ellássuk elméleti és gyakorlati szempontból jól felkészült kadéereket, olyanokat, akik képesek alkalmazni a termelésben a tudomány vívmányait és az élenjáró tapasztalatokat, hozzájárulnak a szocialista nagyüzemi gazdaságokhoz.
A népi hatalom éveiben nagyszámú kadért neveltünk a mezőgazdaság összes ágai számára. Míg 1938-ban csak 1897 agronomus és állatorvos volt Romániában, ma a főiskolai képzettségű szakemberek száma 16.400, ebből pedig 7.900 az agrármérnök, 1090 a kertészeti mérnök, 1100 a mezőgazdasági gépészmérnök, 4200 az állattenyésztési mérnök és állatorvos, 17.900 középokú képzettségű mezőgazdasági technikusunk, gépészlünk, állattenyésztőkünk és állategészségügyi technikusunk van. Hasonlóképpen kiképeztek 53.000 gépkezelőt és 24.500 vezető kadért, a kollektív gazdaságok számára.
Mezőgazdaság fejlődése az elkövetkező években megköveteli, hogy mind nagyobb számban biztosítsuk a közép- és főiskolai képzettségű kadéereket, hogy állandóan gyarapodjon a mezőgazdasági dolgozók, a kollektivisták paraszti ismeretleik színvonalára. Ki kell nevelnünk 12.000–13.000 főiskolai képzettségű kadért, agrármérnököket, állattenyésztő mérnököket és állatorvosokat, 35.000–40.000 középiskolai képzettségű kadért és több mint 60.000 gépkezelőt.
A kollektivisták folyamatos munkájához szükséges, az első időszakban minden kollektív gazdaságnak kell legyen legalább egy agrármérnöke, minden állattenyésztő mérnök-

A legfontosabb feladatok

Elvtársak!
Következőképpen, a mezőgazdaság terén előttünk álló legfontosabb feladatok a következők:
1. Fokozni a politikai és szervezőmunkát annak érdekében, hogy 1965-ig befejezzük a mezőgazdasági kollektivizálási folyamatát;
— Fokozatosan egyesíteni a kis kollektív gazdaságokat mintegy 2000 hektárt felölbe, természetesen övezetenkénti differenciált nagyobb kollektív gazdaságokba a sikeres övezetekben, ahol főként gabonát termesztünk 1500–2500 hektárt, a dombos övezetekben 1000–1500 hektárt, azon kollektív gazdaságok esetében pedig, ahol túlsúlyban van a gyümölcs- és szőlőtermesztés, valamint a zöldségtermesztés 500–1000 hektárt magába foglaló gazdaságokba;
— gazdaságilag megszilárdítani a kollektív gazdaságokat a mezőgazdasági termelés belterjes és sokoldalú fejlesztésével és a közös vagyon további gyarapításával.
2. Jelentősen növelni a gabonatermesztést, főként a búza és kukorica termelést, hogy 1965-ig normális időjárási viszonyok mellett évente 14–16 millió

8700 km 6–15 kv-os és 35 kv-os villanyhálózat készül, körülbelül 2 millió KVA-re növekszik a beszerelt teljesítőképesség a megfelelő transzformátorállomások, mindezeknek következtében pedig kiterjed a falusi villamosítás is, valamint a villamosenergia használata a mezőgazdasági termelésben.
Csökkenteni kell a villanyhálózat, az elosztó, az áramszállító és a belső berendezések faliagos beruházási költségeit, a falusi villamosítási építkezések tervezésére és kivitelezésére vonatkozó előírások megjavítását.
A Bányai és Villamosenergiaipari Minisztérium, valamint a Földművelésügyi Minisztérium köteles kitartóan nyomkövetni azokat a feladatokat, amelyek a mezőgazdasági termelés, amelyet a III. kongresszus tűzött ki a falu villamosítására vonatkozóan.

— az állami és kollektív gazdaságok a városok és munkaközpontok ellátási övezeteinek szervezésének és fejlesztésének ki hatalmas teljesítményű gazdaságokat;
— az állami és kollektív gazdaságok neveljenek 100 hektáronként legalább 500–600 baromfit; az ország fontosabb városainak közelében építsenek nagy baromfitenyésztő és tojástermelő kombinátokat;
— szilárd és változatos takarmányt biztosítani az állatok ésszerű és bőséges takarmányozására és fejlesztésére a kombinált-takarmányok termelését.
4. 1965-ig 300.000 hektárt kiterjeszteni a szőlő és 300.000 hektárt a gyümölcstermesztésre a gabonatermesztés mellett a mezőgazdasági termelés területén;
— az évi szőlőtelepítésnek legalább 50 százaléka legyen csemeteszőlő;
— megjavítani a gyümölcsfajták és gyümölcsfajok közötti arányt, hogy 1965-ig az alma és körte részaránya elérje a körülbelül 32 százalékot, a meggy, a kajszibarack, a cseresznye és az őszibarack a körülbelül 17 százalékot;
5. Termékenyíteni a talajt és növelni a szántóterületet a következőképpen:
— minden állami és kollektív gazdaságban széleskörűen felhasználni a szerves trágyákat;
— fejleszteni a műtrágyatermelést, hogy 1965-ben 500.000 tonna aktív hatóanyagot tartalmazó műtrágyát kapjon a mezőgazdaság;
— egyre nagyobb mennyiségben termelni és felhasználni a hatékonyabbak bizonyított rovar-, gomba- és gyomirtószereket;
— leküzdni a talajerosztó teraszok kiképzésével, rétegvonalment munkálatok végzésével és olyan növények termesztésével, amelyek megakadályozzák és megelőzik az eróziót;
— a következő évtizedekben évente 400.000–500.000 hektárral podzolt talajon alkalmazni a meszeszt;
— 1965-ben 10.200.000 hektárral növelni az ország szántóterületét a talajépítéssel és mocsarak lecsapolásával, borókák, cserjések és a sáskák területeken lévő magteremtő szőlők kiültetésével és a szikes területek megművelésével;
— ésszerűen felhasználni a földterületeket;
6. Első szakaszban 1.000.000 hektárral területet öntözni a Duna síkságán, s ezen főként kukoricát termeszteni;
— minden rendelkezésre álló lehetőséget felhasználni az öntözés kiterjesztésére az ország más övezeteiben;
— gépesíteni az eszközökkel felszerelt, erős hidrotechnikai építési szervezetet létesíteni, biztosítani a tanulmányok elvégzését kellő időben és a szükséges műszaki tervek kidolgozását;
— a legközelebbi időn belül kidolgozni az öntözés növények termesztéséhez szükséges agrotechnikai intézkedések rendszerét;
7. Tovább elátni a mezőgazdasági traktorokkal és mezőgazdasági gépekkel, hogy a mezőgazdasági munkák gépesítésének fokozása a mezőgazdasági munkák növelését eredményezze 1965-ben 100.000 traktorról több mint 70.000 vetőgéppel, 43.000 gabonakombájnnal, több mint 8000 kukoricakombájnnal és más gépekkel rendelkezünk; kiterjeszteni a gépesítést a zöldség-, gyümölcs- és szőlőtermesztésben, meg az állattenyésztésben;
— újabb gép- és traktorállományokat és ezek újabb részleteit létesíteni;
— maximálisan kihasználni a gépek és traktorok teljesítőképességét, ésszerűen karbantartani és üzemeltetni ezeket, állandósítani a gépkezelő brigádokat a kollektív gazdaságokban;
— megjavítani a gép- és traktorállományok dolgozó gépkezelők fizetési rendszerét a végzett munka mennyisége és minősége, valamint a megmunkált területeken elért terméshányadban;
— tovább tökéletesíteni a mezőgazdasági gépeket;
— kiterjeszteni a falusi villamosítást; a villamosenergiát egyre szélesebb körben a mezőgazdasági termelés szükségleteire fordítani.
8. Megjavítani a tudományos kutatómunkát, hogy a tudományos intézetek nagyobb mértékben járuljanak hozzá a mezőgazdasági termelés növeléséhez kapcsolatos legfontosabb kérdések megoldásához;
— megjavítani a meglévő növény- és állatfajtákat és termelékenyebb fajtákat és fajtákat létrehozni; kidolgozni agrotechnikai intézkedések rendszerét a legfontosabb talaj- és éghajlati övezetek számára;
— véglegesíteni a mezőgazdasági tudományos kutatások egységes távlati tervét a mezőgazdasági termelés növelési feladatainak megfelelően.
9. Kiképezni a mezőgazdaságban szükséges szakembereket: 12.000–13.000 főiskolai végzettségű kadért, 35.000–40.000 középokú végzettségű kadért, 60.000 gépkezelőt;
— vezetőkadéereket kiképezni a kollektív gazdaságok számára.

gazdasági tudományos kutatás egységes távlati tervét, amelynek alapján megszervezzük a rendszeres tevékenységet, kiküszöbölve a fölösleges párhuzamosságot és a nagyművi elaprózódást a kutatómunkában.
A Földművelésügyi Minisztérium nagyobb figyelmet kell fordítson a kutatóintézetek és kísérleti állomások felszerelésére és készleteikre való ellátására, hogy jobb körülményeket teremtsen a tevékenységük számára. A minisztérium figyelemmel kell fordítson a mezőgazdasági tudományos kutatás eredményeit, hogyan javítsák meg és fokozzák az agrotechnikai ismeretek terjesztését a mezőgazdasági dolgozók körében.

nek és állatorvosnak 2–3 kollektív gazdaságot kell ellátnia. A főiskolai végzettségű szakemberek növekedése arányában minden kollektív gazdaság nagyobb számu szakembert fog kapni.
A Földművelésügyi Minisztérium, az Oktatási és Művelődésügyi Minisztérium és az Állami Tervbizottság feladata, hogy a legrövidebb időn belül tervet állítson össze a főiskolai végzettségű kadérek felkészítésére vonatkozóan a mezőgazdasági szükségleteinek fedezésére az elkövetkező években.
A Földművelésügyi Minisztérium, a Néptanácsok, a párt-szervezetek nem fordítottak kellő figyelmet megfelelő feltételek létesítésére a mezőgazdasági termelés egységeiben dolgozó szakemberek számára, ami hozzájárul ahhoz, hogy egyesek nem mennek a mezőgazdaságba, abban a szakmában dolgozni, amelyre felkészültek.
A kollektív gazdaságokban dolgozó mezőgazdasági szakemberek fizetését az állam felelőssége. A kollektív gazdaságoknak elsőrendű kötelességük, hogy minél jobb lakásvizonyokat teremtsenek az agronomusok és a hozzájuk beosztott többi szakemberek részére, házi laboratóriumokat rendezzenek be kísérleti tudományos kutatások céljára, anyagilag tegyék érdekeltté őket a termelés színvonalának növelésében.
A Földművelésügyi Minisztérium az érdekelt intézményekkel együtt intézkedjen, hogy a különböző nem mezőgazdasági egységeiben dolgozó agronomusokat, zootechnikusokat és más szakembereket a kollektív gazdaságok és állami gazdaságok felé irányítsák.
A mezőgazdaság különböző ágainak fejlesztése számos középokú végzettséggel rendelkező szakkadért igényel: mező-

gazdasági technikusokat, zootechnikusokat, gépkezelőket, állategészségügyi technikusokat, gyümölcs- és szőlőtermesztőket, topográfusokat és talajjavítási szakembereket. Ehhez meg kell javítani a mezőgazdasági technikusok hálózát, profilját és programját.
Az egyik legsürgősebb feladat 60 ezer gépkezelő kiképzése. A Földművelésügyi Minisztérium, a Fémipari és Gépgyártó Ipari Minisztérium meg az Állami Tervbizottság dolgozzon ki intézkedéseket, hogy fedezni tudják a mezőgazdasági gépkezelőtraktoros szükségletet annak a színvonalnak megfelelően, amelyre a következő években emelkedik a mezőgazdaság gépesítése. A gépkezelő-traktorosoknak nemcsak a technika kihasználására és a gépek karbantartására vonatkozó ismeretekkel kell rendelkezniük, hanem elemi agrotechnikai ismeretekkel is.
1965-ig rövid (3–12 hónapos) tanfolyamokon elő kell készíteni a szükséges kollektív gazdasági vezetőkadéereket (előnökök, brigádosok, könyvelők). Ez a feladat állandóan a tartományi és rajoni pártbizottságok és a Földművelésügyi Minisztérium figyelmének homlokterében kell álljon.
Rendkívüli jelentőségű az, hogy emelkedjen a kollektivisták ismeretleik színvonalára. Ezt úgy érhetjük el, hogy a téli hónapokban hároméves időtartamú agrotechnikai tanfolyamokat szervezzünk, ahol a kollektív gazdaságokban dolgozó agronomusok és állattenyésztő mérnökök adnak elő. E tanfolyamokba be kell vonni a kollektivisták paraszti tömegét, hogy elsajátítsák a kollektív gazdaság sokoldalú fejlődéséhez szükséges agrotechnikai ismereteket.

ban a saját tenyésztési növények állomány megőrzésével és felnevelésével: 1965-ben a tehén- és szarvasállományok számát az állami gazdaságokban el kell hogy érje legalább a 300.000 főt, a kollektív gazdaságokban pedig az 1 millió 100.000 főt; a kocák száma az állami gazdaságokban ez év végéig növekedjék 100.000-re, 1965-ig pedig 150.000-re, a kollektív gazdaságokban ez év végéig 200.000-re, 1965-ig pedig 700.000-re;
— rendszeresen fejleszteni a javítási a meglévő állományokat;
— a hustermelési terv kidolgozásakor, valamint tartományi és megyei szintű felbontásokkor, az Állami Tervbizottság, a Földművelésügyi Minisztérium és az Élelmiszeripari Minisztérium állapítsa meg a vágásra kerülő állatok számát, figyelembevéve a meglévő állomány helyzetét, az állatállomány és az anyafalók számának jövő évi növelésére irányuló feladatok teljesítésének biztosítását;
— megtiltani a növények kárelőállítását, mellette valamennyi állami és kollektív gazdaságokban az illető évi sertésnevelési feladatoknak megfelelően biztosítottak volna a szükséges számú anyafalókat;
— megtiltani a növények kárelőállítását, mellette valamennyi állami és kollektív gazdaságokban az illető évi sertésnevelési feladatoknak megfelelően biztosítottak volna a szükséges számú anyafalókat;

ra: emelni a kollektivisták tömegének agrotechnikai ismeretleik színvonalát.
10. A Földművelésügyi Minisztérium, az Állami Tervbizottság, a Fém- és Gépgyártó Ipari Minisztérium, a Közlaj- és Vegyipari Minisztérium, a Bányai és Villamosenergiaipari Minisztérium, az Oktatási és Művelődésügyi Minisztérium és a többi állami szerv dolgozzon ki és alkalmazzon intézkedéseket, azokkal a feladatoknak a teljesítése érdekében, amelyek járulnak hozzá a Román Munkáspárt III. kongresszusának a falvakon folyó szocialista építkezésekhez és a mezőgazdasági termelés fejlesztéséhez vonatkozó irányelveinek valóra váltásáért vívott harcban.
Elvtársak!
A III. pártkongresszus irányelveinek sikeres valóra váltása a mezőgazdaság kollektivizálásának befejezését illetően, továbbá a kollektív gazdaságok gazdasági-szervezeti megerősítésére, az állati és növényi termelés állandó növelésére vonatkozóan megköveteli, hogy magasabb szintre emeljük a mezőgazdaság pártvezetését, tovább javítsuk a pártbizottságok és pártbizottságok, állami központi szervek és a néptanácsok egész tevékenységét.
A falvakon folyó szocialista építkezések feladatait illetően a mezőgazdaság kollektivizálásának befejezését és a növényi és állati mezőgazdasági termelés rendszeres növelésében döntő szerep jut a szervezőmunkának. E tekintetben kivételesen fontos szerepet játszik a Földművelésügyi Minisztérium. Vezetőségének határozottan meg kell javítania a minisztérium munkamódszereit és munkatársait, meg kell javítani a falvakon folyó szocialista átalakulás jelenlegi szakaszából és jövőbeni távlatából fakadó követelményeknek megfelelően, le kell küzdenie a rutinszerűséget a konzervatívizmust, az egyes mezőgazdasági dolgozóknál megnövekedett maradi nézeteket, túlzatosan tanulmányozni kell a szocialista mezőgazdasági, gazdasági, műszaki, mezőgazdasági és szervezési problémáit, jól megalapozott intézkedéseket dolgozva ki e kérdések megoldására. A minisztérium vezetősége igyekezzék minden erejével irányítani, a szocialista mezőgazdasági egységeket, műszaki és szervezési tevékenységét nyújtani nekik a kollektív gazdaságok gazdasági megerősítésében, kísérje figyelemmel az állami gazdaságokban a beruházások felelősségteljes felhasználását, a pénzügyi fejelem megerősítését, az önköltségek csökkentését és a jövőbeli növekedés növelését: foglalkozzék kitartóan a mezőgazdaságban szükséges kérdésekkel.

A küldöttséget D. Molomszanc, a Mongol Forradalmi Néppárt Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács alelnöke, L. Cend, a Politburo tagja, a Mongol Forradalmi Néppárt Központi Bizottságának tagja, P. Sagarzsuren külügyminiszter, E. Lhagarzsuren vezérőrnagy, honvédelmi miniszter és C. Narszal vezérőrnagy, állambiztonsági miniszter valamint számos dolgozó fogadta.
A Román NK és a Mongol NK állami himnuszának elhangzása után Alexandru Draghici elvtárs D. Molomszanc elvtárral együtt elépett a díszőrség előtt.
A délutáni folyamán az RMP KB-nak és a Román NK kormányának küldöttsége az Ulan Batorban jelen lévő más külföldi delegációkkal együtt látogatást tett a városban, s megtekintette az új lakóházak építési munkáit a Csobalszan egyetem, a sportszarnok stb.

ban is, hogy a legértékesebb mérnököket és mezőgazdasági technikusokat, gépkezelőket, zootechnikusokat, állatorvosokat és más mezőgazdasági szakembereket felvegyük a pártba.
Különleges figyelmet kell fordítani a párttagok és tagjelöltek, a pártkadérek politikai színvonalának emelésére, felnevelésükre a párt és a kormány határozataival és az agrárgazdaság problémáival. A pártbizottságok és szervezetek foglalkozzanak behatóbban azzal, hogy a kommuniszták a párt-egyesület erősítésének s a rájuk bízott feladatok teljesítésének szellemében neveljék.
Az előttünk álló feladatok megkövetelik a tömegek körében folyó politikai-nevelőmunka kibővítését, a párt és állami kadérek s a dolgozók eleve, állandó kapcsolatát; a párt- és állami kadéreknek fel kell világosítaniuk a dolgozókat a falvakon folyó szocialista építkezések és a mezőgazdasági termelés növelésével kapcsolatos legfontosabb kérdésekről. Nagyon nagy figyelmet kell fordítani a mezőgazdaság-tudomány vívmányainak és az élenjáró gazdaságok tapasztalatainak elterjesztésére. E célból szervezzék meg a lemaradt gazdaságok tagjainak, valamint a társult és egyéni parasztoknak a látogatásait a jó eredményeket felmutató kollektív gazdaságokba és használati fel nagybörmértékben az élenjáró gazdaságok kollektivistáit a politikai tömegmunkában.
Elvtársak!
A most előterjesztett intézkedések alkalmazása biztosítani fogja azoknak a nagyszámú feladatoknak a sikeres teljesítését, amelyeket a III. pártkongresszus jelölt ki a falvakon folyó szocialista építés és a mezőgazdaság fejlesztése terén. Minden szükséges feltétellel rendelkezünk ahhoz, hogy a javasolt intézkedések valóra váljanak.
A mezőgazdaság kollektivizálásának befejezése megváltoztatja majd a falu egész életét, a mezőgazdaság megszervezési módját, erőteljesen fellendíti a termelői erőt a falvakon, növeli a mezőgazdasági termelés színvonalát, megerősíti a szocialista gazdaságot, s magasabb szintre emeli a munkások és a parasztság szövettségét. Nagy történelmi jelentőségű esemény lesz ez, s a szocializmus építésének kiteljesítését fogja jelenteni országunkban.
Meggyőződésünk, hogy a párt- és állami szervek, a városi és falusi dolgozók lendülettel, kitartással és lelkesedéssel fognak dolgozni a történelmi feladat valóra váltásáért.

Ulan Batorba érkezett az RNK párt- és kormányküldöttsége

ULAN BATOR. (Agerpres).
Július 2-án Ulan Batorba érkezett az RMP KB-nak és a Román NK kormányának küldöttsége Alexandru Draghici elvtárs az RMP KB Politburo tagja a Román NK Minisztertanácsa alelnöke vezetésével, egy részt vegyen a Mongol Forradalmi Néppárt XIV. Kongresszusán és a mongol népi forradalom 40. évfordulójának ünnepségén.
Az Ulan Bator-i repülőtéren

Megnyílt a Mongol Forradalmi Néppárt XIV. kongresszusa

ULAN BATOR. (Agerpres).
TASZSZ:
Július 3-án, a Kormány Házának üléstermében megnyílt a Mongol Forradalmi Néppárt XIV. kongresszusa. A kongresszus Zs. Cedenbal, az MFNP KB első titkára nyitotta meg.
Cedenbal bejelentette, hogy a kongresszus munkálatain 660 szavazó joggal és 28 tanácskozási joggal rendelkező küldött vesz részt.
Cedenbal melegen üdvözlötte a 16 kommunista és munkáspárti a kongresszusra érkezett képviselőt.
A kongresszusi szervek megválasztása után jóváhagyta a következő napirendet:
1. A Központi Bizottságnak az MFNP XIV. kongresszus elé terjesztett jelentése.
2. A revíziós bizottság jelentése.
3. A Mongol Népköztársaság 1961–1965-ös harmadik ötéves népgazdasági és kulturális fejlesztési tervének kontrollálása a vonatkozó jelentés megválasztása.
Ezután Zs. Cedenbal, az MFNP első titkára előterjesztette a KB jelentését.

N. Sz. Hruscsov fogadta Fam Van Dongot

MOSZKVA. (Agerpres).
TASZSZ:
Nyikita Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának első elnöke július 3-án fogadta Fam Van Dongot, a Vietnami DK miniszterelnökét, aki hivatalos látogatáson a Szovjetunióban tartózkodik.
N. Sz. Hruscsov és Fam Van Dong között szívesen, baráti beszélgetés folyt le, amelynek során a Szovjetunió és a Vietnami DK együttműködésével kapcsolatos problémákat, valamint a két országot érintő nemzetközi kérdéseket vitattak meg.

Befejezte munkálatait a Columbiali KP IX. kongresszusa

BOGOTA. (Agerpres).
Június 28-án befejezték a Columbiali Kommunista Párt IX. kongresszusának munkálatait. A kongresszus megválasztotta az új Központi Bizottságot.
A résztvevők határozatot fogadtak el arra vonatkozólag, hogy az előjövő évi elnökválasztásokon támogatják a Liberális Forradalmi Mozgalom Párt jelöltjét és követelik az Alkotmányozó Nemzetgyűlés összehívását. A nemzetgyűlés vitálni a nép képviselői vönnének részt azzal a céllal, hogy megoldják a problémákat a fontos nemzeti problémákra. A kongresszus egyetemesen a kubaforradalommal való szolidaritási határozatot fogadott el.

A Szovjetunió Szakmai Felső- és Középfokú Oktatásiügyi Minisztériumának meghívására Ille Murgulescu elvtárs oktatási és művelődésügyi miniszter vezetésével vasárnap délelőtt küldöttség utazott országunkból Moszkvába, hogy részt vegyen a felsőfokú oktatási dolgozók össz-szövetségi értekezletén. (Agerpres.)
Angol csapatok Kuwaitban
LONDON. (Agerpres).
A France Presse közli, hogy a július 1-i londoni hírek szerint angol csapatok megszállták Kuwait szuvelhi kikötőjét, s Kuwait kikötőitől 16 mérföldnyire fekvő, eddig használatlan új repülőter közelében tankokat és páncélcsovikat vontak össze.
Amint Talbot admirális, az Arab-tengeri és Perzsa-öböl angol flotta parancsnoka július 1-én Bahreinben bejelentette, Kuwait területi vízen több angol hadihajó érkelt.